

Η περιφερειακή συγκρότηση της Χώρας

Του κ. Κ. ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗ
Υπουργού Εσωτ. Δημ. Διοίκ. και Αποκέντρ.

Το μοντέλο μίας Ανάπτυξης, Ισόρροπης - Αειφόρου - Ανθρωποκεντρικής, υλοποιείται μόνο μέσα από την περιφερειακή συγκρότηση της χώρας στην προοπτική της Ευρώπης των Περιφερειών.

Στο κείμενο της απόφασης των Ευρωπαϊκών Οργάνων του έτους 1999 παρουσιάζεται το μοντέλο ανάπτυξης του κοινοτικού χώρου σε περιφερειακό επίπεδο με κατεύθυνση «προς τη χωρικά ισόρροπη και αειφόρο ανάπτυξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης», μέσα από τρεις αναπτυξιακές στρατηγικές:

Η πρώτη αφορά στην πολυκεντρική ανάπτυξη και στη νέα σχέση πόλης - υπαίθρου και συμπεριλαμβάνει:

Την ισόρροπη χωρική ανάπτυξη. Τις δυναμικές και ανταγωνιστικές πόλεις και περιφέρειες. Τις αυτοτελείς διαφοροποιημένες και παραγωγικές περιοχές υπαίθρου. Την ανάπτυξη μίας εταιρικής σχέσης ανάμεσα στα αστικά κέντρα και στην ύπαιθρο, που αφορά τα πεδία διαχείρισης κοινών πλοτοπαραγωγικών και φυσικών πόρων.

Η δεύτερη αφορά στην ισότητα πρόσβασης στις υποδομές και στην γνώση και συμπεριλαμβάνει:

Την ολοκλήρωση και την σύνδεση των μεταφορών. Την βελτίωση της προσπελασιμότητας. Την αποτελεσματική και

1. Το κείμενο περιλαμβάνεται σε εκτενή Εισήγηση του κ. Υπουργού, κατατεθείσα υπό τον τίτλο: Πολιτεία 21ος αιώνας: 10 θέσεις για τις αρχές, τους στόχους, τις πολιτικές που θεμελιώνουν τις δομές της σύγχρονης πολιτείας, σε Ημερίδα με θέμα: Αυτοδιοίκηση, Πολίτης, Κεντρική Εξουσία: νέοι ρόλοι, νέα σχέση (Αθήναι, 17 Δεκεμβρίου 2002).

αιφόρο χρήση των υποδομών. Την διάδοση της καινοτομίας και της γνώσης.

Η τρίτη αφορά στην συνετή διαχείριση της φυσικής και πολιτισμικής κληρονομιάς και συμπεριλαμβάνει:

Τους φυσικούς και πολιτιστικούς πόρους ως στοιχείο ανάπτυξης. Τη διατήρηση και ανάπτυξη της φυσικής κληρονομιάς. Την διαχείριση των υδατικών πόρων. Την δημιουργική διαχείριση και αξιοποίηση του πολιτιστικού τοπίου και της πολιτιστικής κληρονομιάς.

Είναι φανερό, ότι αυτές οι κατευθύνσεις εσωτερικεύονται στα περιφερειακά αναπτυξιακά σχέδια, που στη χώρα μας πλέον διαθέτουν και στόχους και ιεραρχήσεις και προτεραιότητες και πόρους.

Πάνω σ' αυτούς τους στόχους και στο πλαίσιο ενός συγκροτημένου και συνεκτικού εθνικού σχεδιασμού διαμορφώνουμε όρους ολοκληρωμένης περιφερειακής ανάπτυξης, που περιλαμβάνει για κάθε Περιφέρεια της χώρας:

Τους κεντρικούς αναπτυξιακούς στόχους και την ιεράρχηση των επιλογών.

Το σχέδιο διασποράς οικονομικών δραστηριοτήτων, που ενισχύουν την ανταγωνιστικότητα, την μεγέθυνση του προϊόντος και αναδεικνύουν τα συγκριτικά της πλεονεκτήματα.

Την ολοκληρωμένη παρουσία του κοινωνικού κράτους και των θεσμών της γνώσης.

Την απασχόληση, την διαχείριση και την αναβάθμιση του ανθρώπινου δυναμικού.

Την εξισορρόπηση των ενδοπεριφερειακών ανισοτήτων.

Αυτή η εξέλιξη, όχι μόνο επιτρέπει, αλλά προϋποθέτει και επιβάλλει την αποκέντρωση της διακυβέρνησης στην Περιφέρεια και την αποσυμφόρηση του κυβερνητικού συγκεντρωτισμού. Αν και η περιφερειακή συγκρότηση πριν από λίγο καιρό ήταν αντικείμενο εσωτερικής διαμάχης απέναντι στο συγκεντρωτικό και το αποκεντρωτικό σύστημα, σήμερα γίνεται όρος επιβίωσης και ανάπτυξης για την χώρα. Γι' αυτό και η ολοκλήρωση της Περιφέρειας ως κυβερνητικής, διοικητικής, αναπτυξιακής, οικονομικής και κοινωνικής βαθμίδας είναι ο πρώτος και πιο καθοριστικός στόχος του αναπτυξιακού μας σχεδιασμού. Στο πλαίσιο αυτό οφείλουμε να επιταχύνουμε τα βήματα της περιφερειακής συγκρότησης κατ' απόλυτη προτεραιότητα και να ενδυναμώσουμε το ρόλο του Γεν. Γραμματέα της Περιφέρειας ως του εκπροσώπου της κυβερνητικής πολιτικής σ' αυτή, αναβαθμίζοντας πολιτικά τη θέση του και διευρύνοντας τον κύκλο των αρμοδιοτήτων του σ' όλο το φάσμα της κρατικής διοίκησης.